

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze zażalenia M. S.

na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 lipca 2024 r., sygn. akt I NSP 229/24 w przedmiocie odrzucenia skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie

pod sygn. akt I S 16/24

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 23 października 2024 r.

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Pismem z 20 sierpnia 2024 r. M.S. (dalej: „Skarżący”) wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 30 lipca 2024 r., I NSP 229/24 odrzucające skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie pod sygn. akt I S 16/24, wnosząc o jego uchylenie lub uzupełnienie, poprzez uwzględnienie zaskarżonego postanowienia.

W uzasadnieniu Skarżący wskazał na okoliczności, które jego zdaniem sąd obowiązany był wziąć pod uwagę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie należało odrzucić jako niedopuszczalne.

Orzeczenia sądowe wydane w związku ze skargą na przewlekłość postępowania sądowego, o której mowa w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) są niezaskarżalne. Oznacza to, iż nie przysługuje od nich środek odwoławczy w postaci zażalenia. Konsekwencją powyższego jest brak możliwości rozpoznania przez sąd zażalenia wniesionego przez Skarżącego. Środek ten nie przysługuje od postanowienia Sądu Najwyższego z 30 lipca 2024 r., I NSP 229/24, jak też od innych orzeczeń zapadłych w związku ze złożeniem skargi na przewlekłość postępowania sądowego. Podkreślić należy, że zgodnie z przepisami u.s.p.p. skarga na przewlekłość przysługuje wyłącznie od postępowań wymienionych w art. 3 u.s.p.p. Katalog ten ma charakter zamknięty, co Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał w swoich orzeczeniach (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 1 czerwca 2022 r., I NSP 177/22; 11 maja 2022 r., I NSP 134/22; 11 maja 2022 r., I NSP 101/22; 20 kwietnia 2022 r., I NSP 98/22; 12 września 2019 r., I NSP 97/19; 8 maja 2020 r., I NSP 47/20). W szczególności nie można skutecznie wnieść skargi na przewlekłość postępowania, którego przedmiotem jest stwierdzenie przewlekłości postępowania (m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z: 11 maja 2022 r., I NSP 134/22; 27 kwietnia 2022 r., I NSP 77/22; 19 stycznia 2022 r., I NSP 266/21; 5 października 2021 r., I NSP 153/21). Przepisy ustawy o skardze na przewlekłość nie przewidują odrębnej skargi na przewlekłość, która sama dotyczy postępowania ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (postanowienie Sądu Najwyższego z 5 września 2023 r., I NSP 63/23).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[a!]

